

RECTOR
ACADEMIÆ LIPSIENSIS

AD
FUNUS

FILII SENATORII,
VIRI, IN QUAM, JUVENIS NOBILI PROSAPIA,
EXIMIISQUE DOTIBUS ORNATISSIMI

HEINRICI
à RYSSEL,

Horâ I. solenni comitatu
prosequendum

PROCERES CIVESQUE
ACADEMICOS

peramanter invitat.

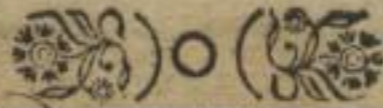

R

Biogr. erud.

D. 224,68.

Vitt. Erud. fing. - Vol. P

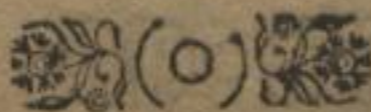

Liliorum quidem tanta pulchritudo, tamque eximium præter cæteros flores est decus, ut pompōsissimum splendidissimumque Salomonis vestitum splendore suo longe prægravet; emarcescunt tamen illa post paulo imò in clibanum, dicente sic ipse met Servatore, cum reliquo agri fœno conjiciuntur. Non absimile quid plurimis, si oculos per Universum hoc circumgyres, evenire videas juvenibus. Nam dum & illi liliorum instar in viridissima ætate exsplendescunt, ingentemque futurorum fructuum de se spem ostentant, morbis insubide correpti & ipsi elangvescunt mox, spemque adeo omnem de se conceptam deplorandum in modum intervertunt. Exemplo nobis musteo est Vir-Juvenis nobili profapia, dotibusque tam animi, quam corporis eximiis conspicuus hætenus HEINRICUS à RYSSEL, Senatorius filius, quem supremis hodie honoribus addecorare nos jubet pietas. Erat enim & is lilium florentissimum, pulcherrimasque spes tam inclutæ Genti suæ, quam universæ huic urbi repræsentabat. Spei aliàs hieroglyphicum flos est, notante Pierio Valeriano; sed primas tamen lilium, sapientum consensu, hoc in genere obtinuit; unde & in antiquorum monumentis cum inscriptione Spei Lilium potius, quam alterius floris cujusdam species conspicitur. Lilium certe tam in Antonini Pii, quam Æmiliani nummis abs Dea quadam præten-ditur cum epigraphe: SPES PUBLICA. Sed nullibi frequentius atque manifestius Liliæ faciem pro Spe advertas, quam Imperatoris Claudii nummis. In illis enim Dea pallam læva sustinens, dextra lilium exhibet cum inscriptione: SPES PUBLICA. Quod si minora conferre cum magnis fas est, erat & RYSSELIUS Lilium, h. e. SPES PUBLICA tam suæ Genti, quam totius Urbis; neque temere cordatiores quique jam augurabantur, fore, ut Patrem amplissimum, laudatissimosque Majores exæquaret olim, magnumque & decus & emolumentum Reipubl. Lipsiensi afferret. Sed ecce! & hoc pulcherrimæ spei Lilium defloruit, spemque hoc ipso omnem, quam ceu gratisimum odorem quendam de se spirabat, interceptit. Ergone vero, inquit quispiam, eadem hominum fidelium, quæ liliorum, conditio est? Minime vero. Ita enim appositè Servator in nupero Evangelio: *Si gramen agri, quod hodie extat, & cras cadit in clibanum, DEUS ita vestit, nonne vos multo magis?* h. e. ut hæc verba *ὁ θεὸς ἐτιθήσκει* doctissimus Hispanorum monachus, Ludovicus Granatensis: *Si hæc vilia, quæ hodie quidem sunt, & cras in clibanum vel sterquilinum conjiciuntur, DEUS sic vestit; quanto magis vos vestiet & ornabit,*

qui

qui pretiosa ejus possessio estis? quos non ideo creavit, ut liliorum more brevi tempore subsisteretis, sed ut in aeternum cum ipso regnaretis. Neque enim, quorum corpora emarcescunt, & animæ marcoris quid capiunt. Imo vero florent hæ virentque in perpetuum, corporibusque suis, si dies ille restitutionis omnium illuxerit, redunientur. Quæ felicitas cum & animæ RYSSელი ornatisimi citra dubium obtigerit, nos, ut mœrorem Parentis prudentissimi attemperemus, honoribus filio desideratissimo hodie perlolventis *Ἰνδάλμων μέρο* nostrum haut inviti adjiciemus. Natus est Lipsiæ d. XVII. Martii A. O. R. M. DC. LIX. ex Viro Nobilissimo atque Prudentissimo WILHELMO à RYSSSEL, Patre Reipubl. Lipsiensis conscripto, & matre singularis exempli fœmina, URSULA, ex FRANCISCO BEXIO, Hæreditario in *Nischwitz / Pömitz & Debnitz* / & tam Senatorum ac mercatorum Lipsientium, quam Salinatorum Hallensium insigni decore, & ELISABETHA WINCKLERIA progenito. Quod Majores ejus attinet, Avum agnovit HEINRICUM à RYSSSEL, Senatorem & Mercatorem hujusdam Urbis primicerium, eumque ROSINÆ POEKELIÆ maritatum; proavum verò HEINRICUM illum à RYSSSEL, qui cum Dux Albanus, Hispanici Belgii Gubernator dirum illud ac durum persecutionis fulmen in Evangelicos evibraret, religionis veræ & sinceræ studio exul suapte sponte factus in hanc Philuræam Urbem se contulit, magnosque pietatis suæ fructus una cum posteritate sua, quippe adhuc florentissima, reportavit. Tantorum ergò Majorum furculus ut minime degeneraret, HEINRICI & ipse indeptus nomen est in fonte, lustrico, & tum pietati, tum bonis artibus in viridi ætate consecratus, facem ipsi præferentibus clarissimis Magistris, NAUBITZERO imprimis, Pastore deinceps apud Iteburgenses montano, & ROELICHIO, qui proximas à Rectore partes in Schola Thoma-na administravit. Jamque non superficiali etiam in Latiali lingua, quam historicis, aliisque disciplinis sub moderamine illorum profecerat. Sed ne Patris optimi voluntati, quam Legis instar nunquam non habebat, adversaretur, Mercurialia haut illubens cum Apollinaribus commercia commutavit. Horum autem sacris initiatus est Augustæ Vindelicorum à MATTHÆO EICHHORNIO, mercatore non ignobili, cui cum per tres annos cum dimidio dexterrimam navasset operam, post obitum filii junioris à Patre amplissimo fuit revocatus. Redux hinc ex voto factus fidelem & patri ipsi parastam se præbuit, à quo & socius ea propter ad tractanda commercia jam pridem est adlectus. Verum enim verò cum lilium florentissimum jam esset RYSSELIUS, spemque publicam quandam non obscure præ se ferret, emarcescere eheu! in ipso rerum & sperum flore necesse habuit. Erat aliàs vel vita Nestorea dignissimus, siue pietatem ejus in DEUM, siue reverentiam erga parentes, siue dexteritatem in obeundis negotiis, siue candorem, humanitatem, dotesque alias animi corporisque eximias spectares. Sed placuit scitissima ejus anima supremo rerum arbitro, qui & spe omnium citius trans-

trans-

transferre illum in paradifum fuum voluit. Marcorem huic lilio induxit morbus, quo cum mense hujus anni Februatio conflictari cepit, quiq; in hecticam tandem cum suppuratione pulmonum & calore incessabili conjunctam degeneravit, Nam & via respirationis facta est angustior, & stomachus ciborum omnium nauseabundus. Agebant eqvidem pro virili sua id Æsculapii, ut materia purulenta, adminiculantibus medicamentis; egereretur, sed deficiebat tamen natura defectis jam viribus, tandemqve plane d. XVI. Septembr. succumbebat. Quemadmodum autem non ideo creatum se norat RYSSSELIUS, ut liliorum more brevi subsisteret tempore, sed ut æternum cum DEO regnaret, ita maturè tam sacri viatici usu, quam suspiriis devotissimis ad vitam alteram se præparabat. Animæ igitur haut dubiè benè est, imò æternum benè in hortojillo ultra mundano. Corpus autem tanquam liliū emarcidum in spem resurrectionis almæ hodie matri commendabitur; ad quod condecorandum cum Cives oppidani suos allaturi sint flores, nos & nostros, ut luctum mœstissimi Dn. Parentis quod antenus alle vemus, non parcè post horam I. aspergemus. P. P. Lipsiæ d. XIX. Septembr. Anno ær. Chr. M. DC. LXXXIII.

LIPSIAE,
Literis CHRISTIANI SCHOLVINII.

